

20 ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
 ψυχορραγοῦσα· τῆδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
 ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
 λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
 25 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
 ἱερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Αἴδου δόμους
 μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο,
 φρουρῶν τόδ' ἡμαρ ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.

ΘΑΝΑΤΟΣ

ᾶ ᾶ·
 30 τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῆδε πολεῖς,
 Φοῖβ' ; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
 ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων;
 οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
 διακωλῦσαι, Μοίρας δολίῳ
 σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῆδ' αὖ
 35 χεῖρα τοξήρη φρουρεῖς ὀπλίσας,
 ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ'
 αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.
 ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοῦς ἔχω.
 ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
 40 ΑΠ. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
 ΘΑ. καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν;
 ΑΠ. φίλον γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
 ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
 ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
 45 ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοῦ κάτω χθονός;
 ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἦν σὺ νῦν ἦκεις μέτα.